

ive
at
He
rg
2

Ye
3550

Dbl in
Pen ye 3550
(ye 3161)

XIV. 14^d = 0.

(cat. 4, 35^b)

Priv

Cnot

V

Fulda:

Privigüei, N., apostrophe sacra; prosopoeia sacra; Janus biceps; in jubileo II almae Leucor. (1702-4).

Cnoll, Joh., Memorabilia Wittenberg. in templo omnium sanctorum. Wtbg. 1702.

AP
SE

Nu

J
AL
LU
Qvæ X

Ad

CAL

Lucis

N.

APOSTROPHE SACRA ;
SECVLI XIIIX.

Numerum Parem
Numero Dierum Com pare *11.34.*
Condecorans,
hoc est,

JUBILÆI II.
ALMÆ LEUCOR.

LUCEM NATAL EM,
Qvæ XIIIX. Octobris est, ANNI L.
Ob oculos statuens ;

Ad ductum Eobanicum
CONCINNATA,
Et

CALENDIS JANUARIIS
A. M. DCC. IV.

*Lucis utriusque memoriam rite
recolentibus,*

Autore devotissimo

N. Privigyei M. C.
CONSECRATA.

435^b

AD
IMITATIONEM
LUCANI

Libr. IV. v. 497.

Quæcunqve per ANNUM
Exhibuit documenta DIES serva-
taqve VOTIS

Aonidum PIETAS
faustè transibit J A N U S

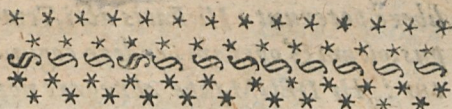
Id est,

Superabit & efficiet AR-
CH J A N U S ille J E S U S
CHRISTUS, S A L V A-
TOR totius HUMANI GE-
NERIS, quò felicius recur-
rant cum subsequente NATALI,

Votis precibusqve pondus
habentibus,

C A L E N D Æ
J A N U A R I Æ.

MIRA FATI ADVERSI VIS
est, imò admiratione longè ma-
jore digna fors eorum, quos Fato-
rum variorum facies austeratrahit
ac retrahit. Quamvis enim rectè
eos sentire, quide officiis scripse-
runt, nihil esse homini utilius ho-
mine altero, asseruerim: Quam-
vis diversa dari inter se hominum
vincula, quæ ad mut uam operam in-
vitant, non negaverim: namque
& cognati ad ferendam opem,
cœcunt, & vicini in clamantur &
qui ejusdem Civitatis sunt parti-
cipes: attamen de iis, quos Fortu-
na inclementior circumvenit non
vanè ista protuleris: Hi nec DEO,
nec proximo, nec Tempori servire

A 2

liberè

liberè poterunt : Hi Fatis acti, Tem-
pus, oleum & operam perdere cogun-
tur : Hi DELUM saepe abnegare non
verentur : Hi bilem Proximo move-
re, non saepe inscii, non male dicun-
tur : Hi latitiâ nimiâ abrepti la-
crumas profundere, nulloqve dolo-
ris sensu accedente, aestum & fri-
gus ferre, perferre calumnias non
exhorrescunt : Non hi, quid hic
vel alius narret animadvertunt.
Non curant hi quid Aristoteles,
quid Solon, quid Democritus di-
cant, svadeant, doceant : Dixit nem-
pe ille, oportere quemque aut pro
se arma sumere, si injuriam acce-
perit, aut pro Cognatis, aut pro Be-
nefactoribus, aut sociis injuriâ affe-
ctis auxilia ferre : Docuit iste
beatas esse Respublicas, in quibus
alienas injurias quisque suas exi-
stimaret ; Et utut cetera de essent
vincu-

vincu-
comm-
bil bu-
denig-
fender-
neglig-
qve ess-
tius sic-
ris an-
dit, m-
incur-
vit ; F-
fragile
pientia
prater
Etum :
diligat
pericul-
lium.
minus
consilii
in rati

vincula, sufficere humana natura
communione, ab homine enim ni-
hil humani alienum esse: Monuit
denique hic injuriâ oppressos de-
fendere pro viribus oportere & non
negligere, illud enim justum bonum-
que esse. Quod ultimum Lactan-
tius sic explicat: DEUS, qui cate-
ris animalibus sapientiam non de-
dit, naturalibus ea munimentis ab
incurfu & periculo tutiora genera-
vit; Hominem verò, quia nudum
fragilemque formavit, ut eum sa-
pientiâ potius instrueret, aedit ei
prater cetera hunc pietatis affe-
ctum: ut homo hominem tueatur,
diligat, foveat, contraque omnia
pericula & accipiat & præstet auxi-
lium. Et sanè Ars magna est nec
minus necessaria oblata quævis in
consilium flectere & necessitatem
in rationem vertere, vel Magno

Hipocrate duce, qui cum intelligeret Medicinae studium Praeceptionibus egere, varias Peregrinationes obiit, & quicquid in has curas uspiam invenit utile, solerter comparavit. Idem de Alphonso Salmeron Toletano Drexelius sentit, qui à puero vitam omnem ad supremam senectutem in studiis consumpsit, effecitque, ut peregrinationes suae, quod has non tam suae quam alienae salutis causa obiret, laboriosa nominarentur. Noli, ergo, Christiane Benevole, Lector, eo in Laborem huncce vilissimum esse animo, quod alii sunt, quibus de meliore luto non finxit praecordia Titan, quibus nulla est rei necessaria cupido, quibus peregrini in peregrinos sunt mores quique deteriores sunt Licentia. Cogita sacrum illud monitum ad quemlibet mortalium pertinere:

Quic-

Quic
opera
namq
enim
re.
mone
ficiun
Repu
igitu
REG
agru
lius,
ribus
se, ut
tur lo
intell
re om
gaud
te, q
rum
amic
Consi

Quicquid invenerit manus Tua ad
operandum operare: Desiderium
namque pigri occidit eum, noluerunt
enim quicquam manus ejus labora-
re. Scito, peregrini officium esse,
monente Cic. nihil prater suum, of-
ficiium agere, minimeque in aliena
Republica curiosum esse. Agendum
igitur, qui sentis universe terra
REGEM imperare ad excolendum
agrum, qui agnoscis nihil esse me-
lius, quam latari hominem in ope-
ribus suis, qui asferis pulchrum es-
se, ut comedat quis & bibat & frua-
tur latitia ex omni labore suo, qui
intelligis tempus casumque accide-
re omnibus. Ita in tota Tua Vita
gaudebis & lataberis animogauden-
te, qui valetudini benefacit, Vi-
rum Amicum ad societatem magis
amicum futurum, quam fratrem.
Constabit, inquam, ita, qui in Scena

Magni hujus Theatri tecum occupen-
tur, qui Vota faciant ferantque,
qui suspiria ducant, qui munia la-
ti aut tristes, felices aut infelices
obeant. Quod ubi exsecutus fue-
ris, fiet ut neminem ladas, suum
cuique tribuas, honesteque Vivas,
tecumque Vivere, hoc est valere &
operari non ingratus patiaris. Nem-
pe quum hoc quoque Vita Genus pro
norma & Lege habeat voluntatem
divinam, facile dux & A. extitit, ut
ere Tua C. B. L. aequae ac mea fore
existimarem, si huic Apostrophe
Sacra Peregrinationis Anno supe-
riore facta FATA FELICITATEM
jungerem: O LUCEM igitur JA-
NI exoptatissimam, qua ad id Fel-
citate mea Fata adduxit, ut, DEO
Trinuno caelitus auxilium potentis-
simum ferente, APOSTROPHEN
hanc SACRAM SECULI XIX. Nu-
merum

meru
Dier
ac fin
rit n
quan
Saxo
& in
integ
se n
pro s
puta
1703.
mie
dita
perit
stim
DEC
ET
FAC
MIA

merum Parem Numero Compare
Dierum condecorantem, omnibus
ac singulis Sacram reddere erubue-
rit nulla. Hæc est, quæ, postea-
quam Anno 1702. Mense Octobri
Saxoniâ relicta, Berolinum Saluus
Et incolumis salutassem, me Anno
integro intra gremium Ejus vixis-
se nuntiat. Hæc nuntiat, me illud
pro summo Felicitatis momento re-
putare., quod Mense Septembri Ao.
1703. Alma Facultas Medica Acade-
miæ Viadrinæ me in numerum Can-
didatorum Medicinæ gratiose rece-
perit. Cujus rei Fidem Copia Te-
stimonii luculentissimam fecerit:
DECANUS SENIOR, DOCTORES
ET PROFESSORES ORDINARIJ
FACULTATIS MEDICÆ ACADE-
MIÆ VIADRINÆ.

45

LECTO-

LECTORI

Salutem & obsequia.

Biennio ante, cum ex hac Academia discederet Generosus Dominus Nic. Privigyei Nobilis Hungarus, Testimonium Studiorum & Vitæ ad petitum ipsi lubenter impertimus, quod & semper ratum habebimus. Hic cum interea vario itinere distractus fuerit denuo ad nos aecessit, simul ac in Matriculam Candidatorum Studii Medici inseri submisit rogavit, cui ipsius desiderio, cum prius consveta formula autographo & Sigillo suo munita de se, posthac Examini sistendo, & quod

quod
dica,
DOC
sanct
strin
Volu
lo Fa
blicè
ad Vi
Ann

I
via.
Acade-
Domi-
Hun-
iorum
benter
mper,
am in-
us fue-
simul
torum
ffe ro-
, cum
togra-
de se,
do, &
quod

quod à nulla alia Facultatej Me-
dica, quàm hac ipsa, HONORES
DOCTORALES petiturus sit,
sanctè Facultati nostræ sese ob-
strinxerit, deesse nullo modo
Voluimus, & ita actum esse Sigil-
lo Facultatis nostræ impresso pu-
blicè testamur. Dab. Francofurti
ad Viadrum IV. Calend, Octobr.
Anno MDCCIII.

A 6

Hoo

Hoc consecuto eum, qvo digres-
sus fueram, locum, hoc est; Beroli-
num repetii. Quamvis verò Anno
integro adlaborassem, non tamen
licuit Peregrinationem susceptam
per Belgium & partes ei vicinas eo-
dem Anno prosequi. Eaque propter,
ne hibil planè agendo malè agere
discerem, neve Fatis pressus ma-
joribus urgerer, Noviennio Seculi-
XII. IV. ingruente, hanc APO-
STROPHENSACRAM Typis publi-
cis mandare haud immerito apud
animum meum constitui. Hanc Tu
C, Bg., L. quod, si sereno vultu ex-
ceperis, si Albo, quod valedicturus
accedente DEI voluntate, hoc de-
m. Anno Autor devotissimus por-
rigit, memoriam Nominis, Pietat-
is, & Virtutis, nullo unquam tem-
pore delebilem, commiseris, si va-
ledicentem Peregrinationemque

331

DA

CXII

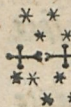
cum
prox
nov
re co
habe
qvo
peri
fuit
jam
qvo
tera
mni.
& in
mer
& su
STO
brab
CER
Den
erige

res-
roli-
Anno
en-
tam
eo-
ter,
gere
na-
uli-
PO-
bli-
pud
Tu
ex-
rus
de-
or-
ta-
m-
re-
e
1716

cum DEO, & Die, DEI ob Gloriam
proximi salutem prosequentem, siue
novo siue Pristino Patrocinii Gene-
re comitatus fueris, intelliges, quid
habeat homo ex universo suo labore
quo laborat sub Sole: Scies & ex-
perieris, teste Ecclesiaste, id quod
fuit jam esse, & quod futurum est
jam fuisse, & DEUM requirere,
quod abiit. Verbo, Cognosces Ve-
tera prateriisse nova facta esse om-
nia. Atque ita numerabis saluus
& incolumis Numerum Parem Nu-
mero compare Lucis XIIX, per omnes
& singulos Vitae Tuae DIES FALL-
STOS, Faustè celebrabis & concele-
brabis FESTA GAUDIA DIESq; SA-
CERRIMOS ANNUIS FESTIS.
Denique ita in spem meliorem te
erigens mecum fateberis:

Nos

Nos TUA SALVATOR, NA-
TALIA FESTA colentes,
Spectamens claro sidere
Qvicquid obis.
Qvadrifidum variis locupletes,
Dotibus ANNUM,
Qvem Clemens nobis
Axe redire jubes.

A

A

In F

Q

Et q

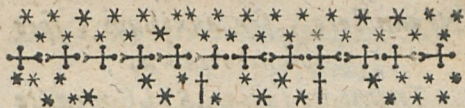
S

Fac

C

Tu

E

AD Te, Summe PATER rerum,
mea lumina verto,

A Te Principium postulo, summe
PATER.

In Fidei Virtute Tuam respice, &
audi

Quo Tibi sollicito funditur Ore-
melos,

Et quia justitia summa est Tibi cu-
ra tuende,

Sume pia justus Exulis aure
preces.

Fac animo repetat memori Tua
TACTA Corona

Musarum, Tenam tristis ab
orbe sitit.

Tu Veterem renovas pertristis tem-
poris Annum,

Et retro in mentem JUBILA
PRISCA Vocas. Ne

NA

ctes,

Ne cunctere, ser auxilium, spes
omnis in auras

Te sine ne fugiat, SOLE meante
NOVO.

Te PATER observant oculis in Te
omnia sperant,

Quæ vitalis adhuc luminis au-
ra fovet.

Tu, tu respiciens, tribuis sua pa-
bula cunctis,

Distribuens escam tempore cui-
que suo.

Mox ut aperta manus patuit Tua,
fundis in omnes,

Omnia quæ viva tempora Lucis
habent.

Atque ita quando voles dextra Tua
munera aperta,

Dividis & satias quæ voluere,
bonis.

Tu JANUS BIFRONS, ÆTERNE
PATER, cluis ANNO

QVOLIBET, & cunctis munera
distribuis Red-

Redd

Vit

Eripe

Mi

Fac su

Inf
Abjice

Re

Sapiu

Len

Qua

Su

*Redde Tua incolumem, propter Tua
JUBILA, Genti
Vitam, exoptatam redde salutis
opem.*

*Eripe ab insidiis, quas instruit
Hostis acerbus,
Mi DEUS, o miseris spes, Via,
Vita, Salus.*

*Fac subverte truces, ut es optimus,
ocys hostes*

*Infestos vit a nocte dieq³ proba.
Abjice, & ad nihilum redgens age,
perde malignos,*

*Redde Calendarum GAUDIA
sepe Tuis.*

*Sepius, Oro diem bis nonam redde
vigenti*

*Leucor. latam, Jubila redde
Tuis.*

*Qua currant prescribe viam, mens
namqve fatiscit,*

*Suspirans ad opem languida Vi-
ta Tuam.*

Mitte

Mitte manum de sede Tuam subli-
mis Olympi,
Auxilium vindex ut ferat illa piis.
Fulgura mitte quibus pereant, in-
tende sagittas,
Ut cito Vecordes ad Tuatela ca-
dant.

Per Te bella gerunt REGES & pra-
lia vincunt,
Leucoream serues Hostis ab ense
Tuam.

Eripe, fac velut immensis è flucti-
bus agros
De Vi, quam miseris fert aliena
manus.

Ut porro incipiant cunctis adolesce-
re Nati,
Ceu tener è molli surculus exit
humo.

Ut late niteant Constanti pecto-
re Muse,
Qualis in eximia est pulchra co-
lumna Domo.

Ut

Ut sinu

Cop

Ut gre

Lon

Terga

Ede

In va

Qu

Jura

O

Sic, T

Ca

Ut sint cuncta opibus penuaria ple-
na repostis,

Copia ne cesset, nec vacet orbe
manus.

Ut grex mille ovium producat mil-
liacentum,

Longum lata avido pascua'dente
metant.

Terga bouum gravibus sint pingvia
& apta ferendis,

Eveniat Domibus nulla ruina
VIRUM.

In vastis nox nulla sonet truculen-
ta plateis,

Quo possit cunctis rebus obesse
nihil.

Jura, Magistratus, Reges, Pax, fœ-
dera bellum,

O Deus in forti sint sita cuncta
manu.

Sic, Tibi, SUMME OPIFEX rerum
nova carmina dicent,

Cantabunt laudes Organa vera
Tuas. Orga-

Organa; sed fidibus bis quinque in-
structa sonabunt,
Plectra, lyra, Cithara, nabla tuba-
que diu.

Perpetua Te laude ferent, Rex
MAXIME RERUM.

Mi Deus, ô major vocis honore Virû.
Perpetuò Tua Facta canent, tua
nomina dicent,

Perpetuò & siquid longigesse potest.
Nulla dies sine laude Tua tunc de-
sinet unquam,

Ista Tua laudis fama perennis erit.
Magnus es & laudum elogio dignis-
simus omni,

Tu dextra rerum sceptrum poten-
te tenes.

Magnus quam sis enim quis perscru-
tabitur unquam,

Omnipotens adeò vis Tua sine caret.
Nati Natorum Tua Facta ingentia
dicent,

Quosque manu soles omnipoten-
te regis. Quæ

Quæ

Om

Narra

Om

Te Di

La

Clima

Quæ

Quam

Du

Sic la

Pe

Quae Tua Majestas, Tua Magnifi-
centia gessit,
Omnia per populos Facta stupen-
da ferent.

Narrabunt aliis tantas Tua robora
Vires,
Omnibus ut Tua sit gloria nota
plagis.

Te DEUS, agnoscunt opera omnia,
Te venerantur,
Laude Tui resonat Nominis omne
Solum.

Climata lativaga Tu respicis omnia
terra,
Quam jugi irriguam fonte vire-
re facis.

Quam facis omnigena rerum ditio-
ne beatam,
Dulce Tuum variis flumen abun-
dat aquis.

Sic lata segetes, sic pingua culta
virescunt,

Per Te sic fructus parturit omnia
ager, III.

Imbribus humectans arentia visce-
ra terre,

Per Te larga suas Copia fundit opes.

Sic Tua destillant pingves vestigia
succos,

Quotannis, pedibus sunt loca tri-
ta tuis,

Deserti loca dura prius cultissima
sunt,

Fructiferi montes, Te duce, dona
ferunt.

Innumeri per pratagreges Viridan-
tia surgunt,

Obsita planities frugibus omnis
Ovat.

Hac Tibi Vota ferunt celebrantes
annua Festa,

Auxiliumque Tuum praesidium-
que colunt.

Conseruet Tua dextera DIFM, quam
mittis JANE,

Summe DEUS, JESUS, SPIRI-
TUS atque TRIAS,

☩) (☩

isce-
opes.
stigia
a tri-
sima
dona
idan-
omnis
antes
dium-
quam
PIRI-

PR

TR

JU
S

LE
MEMO

pi

WI

SA

Ann

Oper

Pon Ye 3550

ULB Halle

3

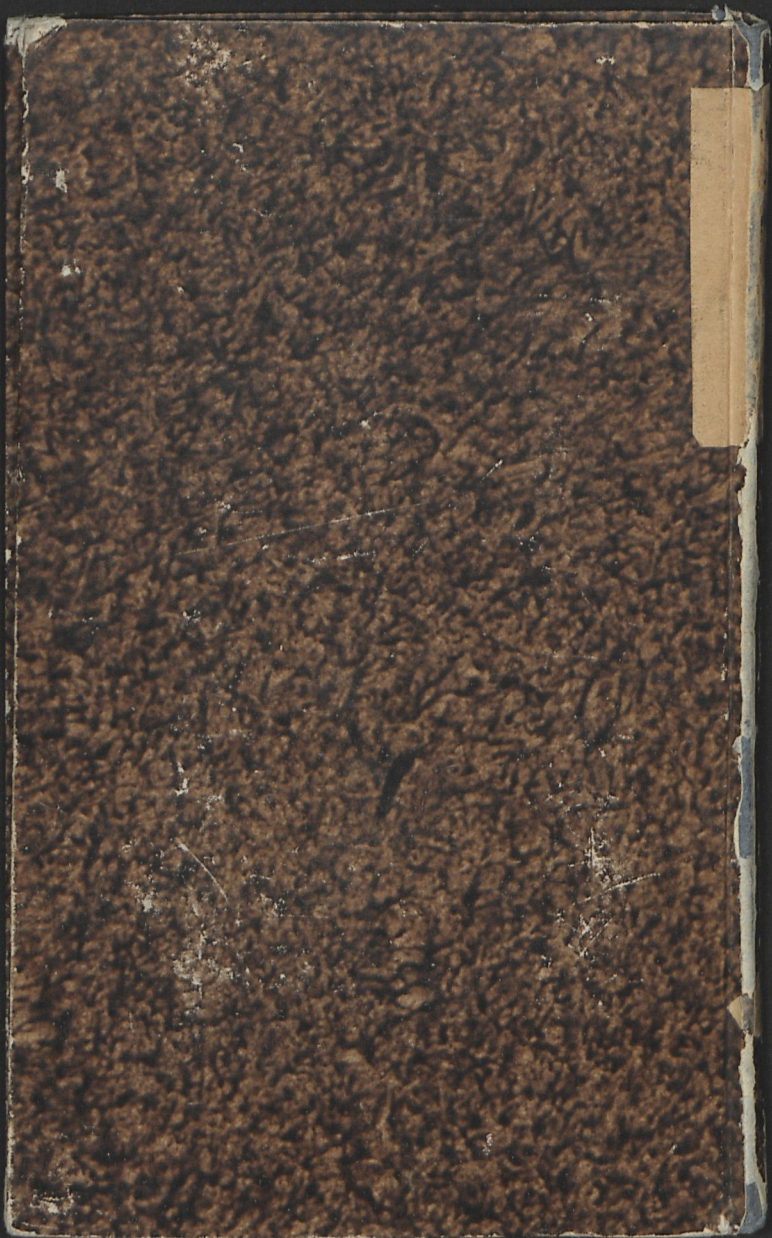
005 036 259

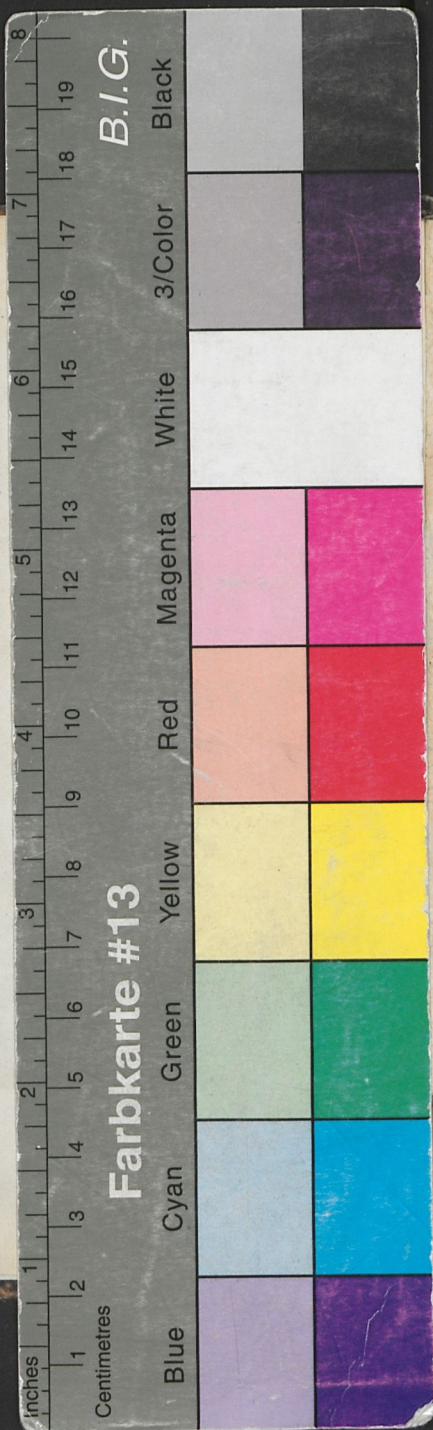

D

n.c.

APOSTROPHE SACRA;
SECVLI XIX.

Numerum Parem
Numero Dierum Com pare *11.34*
Condecorans,

hoc est,

JUBILÆI II.
ALMÆ LEUCOR.

LUCEM NATAL EM,
Quæ XIX. Octobris est, ANNI L.
Ob oculos statuens;
Ad ductum Eobanicum
CONCINNATA,

Et

CALENDIS JANUARIIS
A. M. DCC. IV.

*Lucis utriusque memoriam rite
recolentibus,*

Autore devotissimo

N. Privigeyi M. C.
CONSECRATA.